Kolor czerwony - Półrocze I Kolor zielony - Półrocze II Wymagania edukacyjne z matematyki (Piotr Bury)

Klasa I – zakres rozszerzony – liceum czteroletnie

Program nauczania zgodny z:

Kurczab M., Kurczab E., Świda E., Szwed T., Matematyka. Solidnie od podstaw. Program nauczania w liceach i technikach. Zakres Rozszerzony., Oficyna Edukacyjna Krzysztof Pazdro, Warszawa 2019.

Treści nauczania	Dopuszczający	Dostateczny	Dobry	Bardzo dobry	Celujący
Zdanie logiczne (proste i złożone), forma zda- niowa oraz prawa lo- giczne dotyczące alter- natywy, koniunkcji, implikacji, równoważ- ności i negacji	Uczeń: - ocenia czy podane wyrażenie jest zdaniem logicznym - przyporządkowuje wartość logiczną prostemu zdaniu logicznemu - podaje kiedy alternatywa, koniunkcja, implikacja czy równoważność jest prawdziwa, a kiedy fałszywa - zaprzecza prostym zdaniom logicznym - rozwiązuje proste zadania dotyczące zdań logicznych.	Uczeń: - odróżnia zdanie logiczne od formy zdaniowej (z uzasadnieniem) - uzasadnia, dlaczego dane wyrażenie nie jest zdaniem logicznym - podaje prawa dotyczące funktorów logicznych (łączność, przemienność, rozdzielność, prawo wyłączonego środka, prawo kontrapozycji, zaprzeczenia implikacji, alternatywy, koniunkcji) - podaje przykłady zdań logicznych, złożonych (prawdziwych i fałszywych) - rozwiązuje trudniejsze zadania dotyczące zdań logicznych.	Uczeń: - stosuje prawa doty- czące funktorów lo- gicznych - przedstawia jeden z funktorów za pomocą innych (z uzasadnieniem) - rozwiązuje złożone zadania dotyczące zdań logicznych.	Uczeń: - dokonuje oceny bardziej złożonych zdań logicznych, stosując prawa logiczne oraz zamianę jednych funktorów na inne - dowodzi poznane prawa logiczne - rozwiązuje niestandardowe zadania dotyczące zdań logicznych.	Ocenę celującą otrzymuje uczeń, którego aktywności matematyczne świadczą o rozumieniu pojęć na poziomie strukturalnym (według: Dyrszlag Z., "O poziomach i kontroli rozumienia pojęć matematycznych w procesie dydaktycznym", WSP, Opole 1978) lub wykazał się umiejętnością rozwiązywania zadań pochodzących z olimpiad, zawodów lub konkursów matematycznych dla
Kwantyfikatory	 zapisuje symbolicznie proste zdanie podane w języku potocznym odróżnia kwantyfikator ogólny od szczegółowego zaprzecza zdaniu z kwantyfikatorem definiuje formy zdaniowe i 	 dokonuje oceny prawdzi- wości zdań z kwantyfika- torem rozwiązuje trudniejsze zadania dotyczące kwanty- fikatorów. 	 operuje zdaniami z kilkoma kwantyfika- torami wyjaśnia, jakie są konsekwencje za- miany kolejności kwantyfikatorów zapisuje symbolicznie 	 przekształca zapis symboliczny na po- toczny i odwrotnie, dla zdań złożonych rozwiązuje niestan- dardowe zadania do- tyczące kwantyfikato- rów. 	uczniów liceów (np. przechodząc do ich kolejnych etapów).

Tautologie i twierdzenia	stosuje je do formalizacji ję- zyka potocznego - rozwiązuje proste zadania dotyczące kwantyfikatorów. - dowodzi proste tautologie metodą zero-jedynkową - wyjaśnia i stosuje różne metody dowodzenia twier- dzeń - rozwiązuje proste zadania dotyczące tautologii i dowodów twierdzeń - rozróżnia podstawowe poję- cia dotyczące budowy ma- tematyki tj. twierdzenie, de- finicja, aksjomat itd.	- dowodzi proste tautologie inną metodą (np. przez sprowadzenie do sprzecz-ności) - rozwiązuje trudniejsze zadania dotyczące tautologii i dowodów twierdzeń zna definicje oraz podaje przykłady podstawowych pojęć dotyczących budowy matematyki	złożone zdanie wypowiedziane językiem ścisłym, potocznym. rozwiązuje złożone zadania dotyczące kwantyfikatorów. dowodzi złożone tautologie rozwiązuje złożone zadania dotyczące tautologii i dowodów twierdzeń.	- dobiera metodę do- wodu, najlepszą dla dowodu danego twierdzenia - rozwiązuje niestan- dardowe zadania do- tyczące tautologii i dowodów twierdzeń.
Zbiory i działania na nich. Prawa rachunku zbiorów.	 definiuje odpowiednie działania na zbiorach poprawnie stosuje symbol "zawierania" oraz "należenia" podaje prawa rachunku zbiorów stosuje definicję działań na zbiorach oraz prawa rachunku zbiorów rozwiązuje proste zadania dotyczące praw rachunku zbiorów. 	- dowodzi proste prawa rachunku zbiorów , wyko-rzystując własności rachunku zdań - rozwiązuje trudniejsze zadania dotyczące prawrachunku zbiorów.	rozwiązuje złożone zadania dotyczące praw rachunku zbio- rów wykorzystując własności rachunku zdań.	- rozwiązuje niestan- dardowe zadania do- tyczące praw rachun- ku zbiorów wykorzy- stując własności ra- chunku zdań nazywa- jąc własności z któ- rych
Działania na ułamkach, potęgach i pierwiast- kach	 wykonuje działania na ułamkach zamienia ułamek zwykły na dziesiętny oraz okresowy na zwykły definiuje potęgę o dowolnym wykładniku, uwzględnia założenia w zależności 	- rozwiązuje trudniejsze - zadania dotyczące działań na ułamkach, potęgach i pierwiastkach	rozwiązuje złożone zadania dotyczące działań na ułamkach, potęgach i pierwiast- kach	osiąga dużą spraw- ność w wykonywaniu działań i stosowaniu odpowiednich twier- dzeń o potęgach, sprowadzając wyra- żenie do najprostszej postaci

		od wykładnika podaje twierdzenia dotyczą- ce potęg i pierwiastków stosuje twierdzenia dotyczą- ce potęg i pierwiastków przy rozwiązywaniu zadań rozwiązuje proste zadania dotyczące działań na ułam- kach, potęgach i pierwiastkach			- rozwiązuje niestan- dardowe zadania do- tyczące działań na ułamkach, potęgach i pierwiastkach
Wzory skróconego mno- żenia		podaje wzory skróconego mnożenia na: kwadrat sumy i różnicy, różnicę kwadratów, sumę i różnicę sześcianów oraz sześcian różnicy i sumy nazywa każdy z wzorów skróconego mnożenia stosuje wzory skróconego mnożenia na: kwadrat sumy i różnicy, różnicę kwadratów, sumę i różnicę sześcianów oraz sześcian różnicy i sumy, różnicę n-tych potęg stosuje powyższe wzory do przekształcania wyrażeń algebraicznych; potrafi dobrać odpowiedni wzór, zaważa, iż do przekształcenia danego wyrażenia można zastosować dany wzór rozwiązuje proste równania kwadratowe, zwijając do wzoru skróconego mnożenia rozwiązuje proste zadania dotyczące wzorów skróco-	 stosuje wzory skróconego mnożenia w "obie" strony rozwiązuje trudniejsze zadania dotyczące wzorów skróconego mnożenia 	- rozwiązuje złożone zadania dotyczące wzorów skróconego mnożenia	- sprawnie wykonuje przekształcenia bar- dzo złożonych wyra- żeń algebraicznych z zastosowaniem wzorów skróconego mnożenia - rozwiązuje niestan- dardowe zadania do- tyczące wzorów skró- conego mnożenia
Pojęcie logarytmu. Twierdzenia dotyczące	-	nego mnożenia definiuje logarytm; wyja- śnia występujące w definicji	- rozwiązuje trudniejsze zadania dotyczące loga-	- rozwiązuje złożone zadania dotyczące	- rozwiązuje niestan- dardowe zadania do-

logarytmów	założenia	a		rytmów		logarytmów		tyczące logarytmów	
iogar ytinow		u e oblicza logarytm z		i yimow		iogur yimow		ι γε 2 με ε ισχαι γιπισω	
	danej lic								
		wierdzenia o loga-							
		oraz stosuje je do							
		ałcania wyrażeń							
		ije proste zadania							
_		e logarytmów							
Zbiory liczbowe -	podaje d	lefinicję mocy zbio-	-	rozwiązuje trudniejsze	-	rozwiązuje złożone	-	udowadnia niewy-	
	ru			zadania dotyczące zbiorów		zadania dotyczące		mierność liczb	
		ależność między		liczbowych		zbiorów liczbowych	-	rozwiązuje niestan-	
		i liczb naturalnych,						dardowe zadania do-	
		ych, wymiernych,						tyczące zbiorów licz-	
		ernych i rzeczywi-						bowych	
	stych	la ighiaga shiam							
		o jakiego zbioru ana liczba							
		a liczby rzeczywiste							
	na osi lic								
		e proste działania							
		ach niewymiernych							
		rzybliżenie dzie-							
		czby niewymiernej							
	porównu	ije dowolne liczby							
	rzeczywi								
		rawa działań w R							
		relacji zawierania							
	(inkluzji)								
		mianownik od nie-							
		ości, stosując wzór							
		ego mnożenia na kwadratów, sumy i							
		sześcianów							
		zescianow dzielenie z resztą							
		e liczb całkowitych							
		lzielność w tym							
	zbiorze								
		uda i stosuje cechy							
		ości liczb oraz wła-							

						1	
		sności podzielności liczb					
		dowodzi podzielności liczb w prostych przypadkach					
		w prostych przypaakach rozwiązuje proste zadania					
		dotyczące zbiorów liczbo-					
		wych					
NWD, NWW	-	definiuje NWD i NWW	- rozwiązuje trudniejsze	-	rozwiązuje złożone	-	rozwiązuje niestan-
	-	wyznacza NWD i NWW	zadania dotyczące NWD i		zadania dotyczące		dardowe zadania do-
		liczb naturalnych oraz zna	NWW		NWD i NWW		tyczące NWD i NWW
		własności tych działań					
		rozwiązuje proste zadania dotyczące NWD i NWW					
Procent, punkt procen-	-	rozróżnia punkt procentowy	- rozwiązuje trudniejsze	-	rozwiązuje złożone	_	rozwiązuje niestan-
owy, błąd względny i		od procentu	zadania dotyczące procen-		zadania dotyczące		dardowe zadania do-
ezwzględny	-	oblicza procent z danej	tów		procentów		tyczące procentów
		liczby; określa jakim pro-					
		centem jednej liczby jest					
		druga liczba oraz wyznacza					
		liczbę gdy dany jest jej pro- cent;					
		oblicza błąd bezwzględny,					
	-	względny i procentowy					
		przybliżenia					
	-	rozwiązuje proste zadania					
1 •		dotyczące procentów	, 1		1 .		1 1
ednie: arytmetyczna, ometryczna, harmo-	-	definiuje średnią arytme- tyczną, geometryczną, har-	 rozwiązuje trudniejsze zadania dotyczące pozna- 	-	rozwiązuje złożone zadania dotyczące	-	potrafi udowodnić zależności między
iczna i kwadratowa		nyczną, geometryczną, nar- moniczną i kwadratową,	nych średnich		poznanych średnich		podanymi średnimi
		oblicza dowolne średnie dla	 potrafi wykorzystać zależ- 	_	potrafi wykorzystać	_	rozwiązuje niestan-
		dowolnej skończonej liczby	ności między średnimi do		zależności między		dardowe zadania do-
		elementów	dowodzenia trudniejszych		średnimi do dowo-		tyczące poznanych
		odróżnia poszczególne	nierówności		dzenia złożonych nie-		średnich
		średnie oraz zna zależności			równości	-	potrafi wykorzystać zależności między
		między nimi (nierówność między średnimi)					średnimi do dowo-
		mięuzy sreunim) potrafi wykorzystać zależ-					dzenia niestandardo-
	•	ności między średnimi do					wych nierówności
		dowodzenia prostych nie-					
		równości					

		nominiamio muesto endania						
	-	rozwiązuje proste zadania						
		dotyczące poznanych śred-						
Wartość bezwzględna		nich		no-mia-mia tun dai aig- a		40=wig=wig=lo÷ono		no-mig-mio miostam
wariosc bezwzgięana	-	definiuje wartość bez-	_	rozwiązuje trudniejsze	-	rozwiązuje złożone	-	rozwiązuje niestan-
		względną (moduł) omawia własności modułu i		zadania z wartością bez-		zadania z wartością		dardowe zadania z
	-			względną		bezwzględną		wartością bezwzględ-
		jego interpretację geome-						ną
		tryczną stosuje własności wartości						
		bezwzględnej do rozwiązy-						
		wania zadań						
		rozwiązuje proste równania						
		i nierówności z wartością						
		bezwzględną						
	-	rozwiązuje proste zadania z						
	_	wartością bezwzględną						
ś liczbowa i przedziały	-	definiuje przedział liczbowy,	-	rozwiązuje trudniejsze	-	rozwiązuje złożone	-	rozwiązuje niestan-
zbowe	-	zaznacza na osi dowolne		zadania dotyczące osi		zadania dotyczące osi		dardowe zadania do-
		zbiory i przedziały oraz wy-		liczbowej i przedziałów		liczbowej		tyczące osi liczbowej
		niki prostych działań mno-		liczbowych		i przedziałów liczbo-		i przedziałów liczbo-
		gościowych również dla				wych		wych
		przedziałów o końcach nie-						
		wymiernych						
	-	rozwiązuje proste zadania						
		dotyczące osi liczbowej						
tory i przekształce-		i przedziałów liczbowych definiuje pojęcia: wektora –		przedstawia wektor jako		wyznacza obraz figu-		rozwiązuje niestan-
mory i przeksziuice-	-	jego kierunku, zwrotu i dłu-	-	kombinację liniową dwóch	-	ry w przekształceniu	-	dardowe zadania do-
а		gości, wektora zerowego,		danych wektorów (prze-		będącym złożeniem		tyczące wektorów i
		równości wektorów		niesione)		kilku przekształceń		przekształceń geome-
	_	wykorzystuje własności	_	wyznacza obraz figury w		geometrycznych		trycznych
		wektorów w zadaniach		przekształceniu będącym		(analitycznie)		, . , ,
		wyznacza długość wektora		złożeniem kilku przekształ-	-	wykorzystuje własno-		
	-	podaje i stosuje warunek na		ceń geometrycznych (geo-		ści izometrii w dowo-		
		równoległość i prostopa-		metrycznie)		dach twierdzeń		
		dłość wektorów	-	rozwiązuje trudniejsze	-	wykorzystuje własno-		
	-	podaje różnicę pomiędzy		zadania dotyczące wekto-		ści poznanych prze-		
		wektorem swobodnym ,a za-		rów i przekształceń geo-		kształceń w zada-		
		czepionym		metrycznych		niach teoretycznych		

		11. /1 1	l		1	1 .			1
	-	oblicza współrzędne wekto-			-	rozwiązuje złożone			
		ra na płaszczyźnie				zadania dotyczące			
	-	bada równość dwóch wek-				wektorów i prze-			
		torów				kształceń geome-			
	-	dodaje i odejmuje wektory				trycznych			
		oraz mnoży wektor przez							
		liczbę zarówno analitycznie							
		jak i geometrycznie							
	_	definiuje przekształcenie							
		geometryczne, przekształce-							
		nie izometryczne							
	-	definiuje przekształcenia:							
		symetria środkowa, syme-							
		tria osiowa, translacja o							
		wektor, powinowactwo pro-							
		stokątne oraz podaje wzory							
		analityczne je określające							
	-	definiuje punkt stały prze-							
		kształcenia i wskazuje go							
		dla poznanych przekształceń							
	-	znajduje obraz figury w							
	_	symetrii osiowej, symetrii							
		środkowej, przesunięciu							
		równoległym oraz powino-							
		wactwie prostokątnym							
	-	rozpoznaje figury środkowo							
		i osiowo – symetryczne							
		rozwiązuje proste zadania							
		dotyczące wektorów i prze-							
		kształceń geometrycznych							
Funkcja i jej własności	-	podaje definicję funkcji	-	podaje przykłady funkcji o	-	rozwiązuje złożone	-	rozwiązuje niestan-	
		słownie i symbolicznie		zadanych własnościach		zadania dotyczące		dardowe zadania do-	
	-	definiuje dziedzinę funkcji,	-	potrafi zastosować wymie-		funkcji i jej własności		tyczące funkcji i jej	
	-	argument, wartość funkcji,		nione obok definicje do				własności	
		przeciwdziedzinę, zbiór		badania własności funkcji					
		wartości, wykres funkcji,	-	definiuje własności funk-					
		miejsce zerowe, wartość		cji: surjektywność, bijek-					
		najmniejszą i największą		tywność					
		funkcji	-	rozwiązuje trudniejsze					
L		v v		<i>i J</i>					

		podaje różne sposoby określania funkcji określa dziedzinę funkcji zadanej różnymi sposobami definiuje własności funkcji: parzystość i nieparzystość, różnowartościowość, okresowość, miejsca zerowe, monotoniczność, ekstrema funkcji odczytuje własności funkcji z jej z wykresu wykorzystuje poznane własności przy rozwiązywaniu zadań. wyznacza ważne dla funkcji punkty sporządza wykresy funkcji elementarnych rozwiązuje proste zadania dotyczące funkcji i jej wła-		zadania dotyczące funkcji i jej własności					
Przekształcenie wykresu funkcji		przekształca wykres funkcji o równaniu y=f(x), aby otrzymać wykresy funkcji o równaniu: y=f(-x), y=-f(x), y=-f(-x), y=f(-x), y=f(-x), y=f(x),	-	rozwiązuje trudniejsze zadania dotyczące prze- kształceń wykresów funkcji podaje, jaki wpływ na zmianę własności funkcji mają poszczególne prze- kształcenia	-	rozwiązuje złożone zadania dotyczące przekształceń wykre- sów funkcji	-	rozwiązuje niestan- dardowe zadania do- tyczące przekształceń wykresów funkcji	
Funkcja liniowa	-	definiuje funkcję liniową. rozpoznaje funkcję liniową na podstawie wzoru omawia rolę współczynni-	-	rozwiązuje trudniejsze zadania dotyczące funkcji liniowej	-	rozwiązuje złożone zadania dotyczące funkcji liniowej	-	rozwiązuje niestan- dardowe zadania do- tyczące funkcji linio- wej	

							ı	
		ków (kierunkowego i wyra-						
		zu wolnego)						
	-	sporządza wykres funkcji						
		liniowej						
	-	stosuje wiadomości o roli						
		współczynników w równa-						
		niu prostej w zadaniach						
	-	określa monotoniczność i						
		miejsca zerowe funkcji li-						
		niowej						
	-	zapisuje wzór funkcji na						
		podstawie określonych da-						
		nych						
		operuje pojęciem sklejenia						
		funkcji						
	-	rozwiązuje proste zadania						
		dotyczące funkcji liniowej						
Równania i nierówności	-	rozwiązuje równania i nie-	-	rozwiązuje trudniejsze	-	rozwiązuje złożone	-	rozwiązuje niestan-
liniowe z jedną niewia-		równości z jedną niewiado-		zadania prowadzące do		równania i nierówno-		dardowe równania i
domą	_	mą		równań i nierówności li-		ści liniowe (w tym z		nierówności liniowe
	-	rozwiązuje proste zadania		niowych z jedną niewia-		parametrem) i złożo-		(w tym z parametrem)
		tekstowe prowadzące do		domą.		ne zadania prowa-		i niestandardowe za-
		równania liniowego i nie-				dzące do równań i		dania prowadzące do
		równości liniowej z jedną				nierówności linio-		równań i nierówności
D (		niewiadomą.				wych		liniowych
Równania i nierówności	-	podaje interpretację geome-	-	rozwiązuje trudniejsze	-	rozwiązuje złożone	-	rozwiązuje niestan-
liniowe z dwiema nie-		tryczną równania i nierów-		zadania prowadzące do		układy równań i nie-		dardowe układy rów-
wiadomymi i ich układy		ności z dwiema niewiado-		równań i nierówności li-		równości z dwiema		nań i nierówności z
		mymi oraz ich układów		niowych z dwiema niewia-		niewiadomymi		dwiema niewiado-
		stwierdza, czy układ równań		domymi.	-	przeprowadza dysku-		mymi
		jest oznaczony, nieoznaczo-	-	rozwiązuje trudniejsze układy równań i nierów-		sję rozwiązalności	_	rozwiązuje niestan- dardowe zadania tek-
		ny czy sprzeczny		ności z dwiema niewiado-		układu równań z pa- rametrami		stowe doprowadzają-
		rozwiązuje proste układy równań i nierówności z		mymi		rametrami rozwiązuje złożone		ce do układu równań
		rownan i nierowności z dwiema niewiadomymi oraz		mymi rozwiązuje układy równań	-	rozwiązuje ziozone zadania tekstowe do-		ce ao икааш rownan i nierówności linio-
		awiema niewiaaomymi oraz proste zadania tekstowe do	-					
		proste zadania tekstowe do nich prowadzące		za pomocą czterech metod (przez podstawienie, prze-		prowadzające do układu równań i nie-		wych
		nich prowadzące stosuje układy równań do		ciwnych współczynników,		równości liniowych		
	-			graficznie i z wykorzysta-		stosuje metodę Sar-		
		rozwiązywania prostych za-		grajicznie i z wykorzysta-	<u> </u>	siosuje meioaę sar-		

Funkcje trygonome- tryczne w trójkącie pro- stokątnym	dań tekstowych - definiuje funkcje trygono- metryczne kąta ostrego w trójkącie prostokątnym - podaje wartości funkcji trygonometrycznych dla ką- ta 30°,60° i 45° - podaje zależności między	niem wyznaczników) - rozwiązuje trudniejsze zadania tekstowe - wyprowadza wartości funkcji dla kątów: 30°, 45° i 60° - konstruuje kąty ostre o danej mierze spełniające daną zależność trygono- metryczną, - dowodzi prawdziwości	rusa - rozwiązuje złożone zadania dotyczące funkcji trygonome- trycznych - rozwiązuje złożone zadania prowadzące do zastosowania wzorów redukcyjnych	 rozwiązuje niestan- dardowe zadania do- tyczące funkcji trygo- nometrycznych rozwiązuje niestan- dardowe zadania prowadzące do zasto- sowania wzorów re- 	
	funkcjami trygonometrycz- nymi tego samego kąta - rozwiązuje proste zadania dotyczące funkcji trygono- metrycznych - rozwiązuje proste zadania prowadzące do zastosowa- nia wzorów redukcyjnych	 dowodzi prawaziwości trudniejszych tożsamości trygonometrycznych rozwiązuje trudniejsze zadania dotyczące funkcji trygonometrycznych rozwiązuje trudniejsze zadania prowadzące do zastosowania wzorów redukcyjnych 	wzorow reаиксујпусп	dukcyjnych	

Zakłada się, że uczeń spełnia wymagania edukacyjne z matematyki określone na poprzednich etapach edukacji i aktywnie korzysta z nich przy rozwiązywaniu zadań.

Uwaga!

Należy podkreślić, że nauczyciel ma prawo do zaniechania realizacji pewnych wymagań spoza podstawy programowej, jeżeli w swojej ocenie uzna, że zasadne jest dostosowanie tych wymagań ze względu na możliwości i umiejętności danej klasy.

Klasyfikację poziomów trudności zadań matematycznych opracowano według: Dyrszlag Z., O poziomach i kontroli rozumienia pojęć matematycznych w procesie dydaktycznym", WSP, Opole 1978.

- 1. Zadanie proste ma na celu kontrolę rozumienia wszystkich pojęć w danym zadaniu na poziomie definicyjnym oraz zastosowanie wiadomości w sytuacjach typowych.
- 2. Zadanie trudniejsze dodatkowo wymaga od ucznia wykazania się rozumieniem pojęć w nim występujących na poziomie lokalnej komplikacji oraz zastosowanie analizowanych wiadomości w sytuacjach nietypowych tj. np. takich, w których na dane pojęcie narzucono dodatkowe warunki.
- 3. Zadanie złożone dodatkowo weryfikuje umiejętność ucznia do sprawnego łączenia wiadomości z co najmniej kilku działów matematyki i stosowania ich do sytuacji problemowych, sprawność rachunkową oraz stałą kontrolę wszystkich warunków zadania na każdym etapie jego rozwiązania.
- 4. Zadanie niestandardowe dodatkowo sprawdza rozumienie przez ucznia zawartych w zadaniu pojęć na poziomie uogólnienia, uwzględnia zastosowanie poznanej wiedzy do sytuacji problemowych, których rozwiązanie polega na konieczności abstrakcyjnego uogólnienia poznanych wiadomości lub twórczej aktywności matematycznej.